

“Đừng nghe những gì Cộng Sản nói mà hãy nhìn những gì Cộng Sản làm”.

Hình ông Trần Văn Thanh được đưa đến tòa bệnh xe cứu thương. Source: VnE

Câu chuyện xoay quanh Nguyễn Bá Thanh, Ủy viên Trung ương Đảng, Bí thư Thành ủy kiêm Chủ tịch Hội đồng nhân dân thành phố Đà Nẵng (ĐN). Nguyễn Bá Thanh được xem là nhân vật có công lớn trong việc phát triển thành phố ĐN, lập lại kỷ cương thành phố, biến ĐN thành địa phương cho các tỉnh thành khác noi theo và được Thủ tướng Phan Văn Khải “biểu dương”.

Câu chuyện bắt đầu vào đầu năm 2000, dù lúc này Việt Nam đang gặp khủng hoảng kinh tế do hậu quả của Công ty hợp doanh Xây lắp và kinh doanh của Quân Nam Đà Nẵng (QNĐN). Một thời gian ngắn sau đó thì ông Phạm Minh Thông, giám đốc công ty bất động sản.

Pháp luật mâu thuẫn

Vụ này được xem là vụ tham nhũng lớn nhất miền Trung. Ông Thông bắt đầu ra xé hai lần và hai tội phạm khác nhau, một lần vào năm 2001 và một lần vào năm 2004. Hình phạt cho cả hai tội là 16 năm và 4 tháng tù. Trong quá trình điều tra vụ án, các cơ quan pháp luật của ĐN phát giác ông Nguyễn Bá Thanh, lúc đó đang là Chủ tịch thành phố ĐN có trách nhiệm liên đới. Phạm Minh Thông đã khai là phải đưa cho Nguyễn Bá Thanh 4.4 tỷ để được duy trì thanh toán vốn trong các công trình xây dựng Cầu Sông Hàn và đường Bắc Nam ở ĐN. Vì n Kiêm Sát ĐN xác định Phạm Minh Thông phạm tội đưa hối lộ và Nguyễn Bá Thanh phạm tội nhận hối lộ. Vụ này cho rằng nếu như Phạm Minh Thông mà không đi tra, không xé Nguyễn Bá Thanh thì vụ án không được gì quy tội thật đáng và dân chúng sẽ bất bình.

Không những chỉ có Viện Kiểm Sát ĐN nhận định như vậy, báo cáo của Văn phòng Ban chỉ

đo Trung ương vào phòng chống tham nhũng gọi Thủ tướng Chính phủ và Ban Bí thư Trung ương Đảng tháng 10 năm 2007 và tháng 4 năm 2008 cũng nhận định hành vi tham nhũng của Nguyễn Bá Thanh do mặt số công dân ở ĐN tố cáo là “có cơ sở và cần xử lý theo quy định pháp luật”.

Trên đánh xuôi kèn thổi ngược! Tháng 5 năm 2007, Thanh tra Chính phủ báo cáo gọi Thủ tướng kết luận Nguyễn Bá Thanh không có liên quan! Tháng 6 năm 2008, Thanh tra Bộ Công an kiên quyết không khui tên ông Nguyễn Bá Thanh vì không cho việc nhận hối lộ là vi phạm pháp luật! Vài ngày sau, Ủy ban Kiểm tra của Trung ương Đảng đưa ra kết luận tâng bốc.

Ngòi dân trong nước ai cũng hiểu đây là vụ án bao che cho tham nhũng.

Điện tín số việc

Năm 2007, tố việc “rối loạn đốn và tố cáo sai số thụt nhòm hối uy tín lãnh đạo Đà Nẵng”, công an thành phố ĐN đã khui tên các ông Đinh Công Sĩ, Nguyễn Phi Duy Linh, tướng Trần Văn Thanh (Chánh Thanh tra của Bộ Công An) và trung tá Đặng Ngọc Tiến (trưởng đội di dân Báo Công An thành phố HCM tại Hà Nội) với tên danh “lợi dụng các quy định do, dân chủ, xâm phạm lợi ích của Nhà nước, quyền, lợi ích hợp pháp của tổ chức, công dân”. Tuy nhiên, “lãnh đạo Đà Nẵng” là ai, ai bỏ “hối uy tín”, ai bỏ “tố cáo sai” thì không được nói đến. Cho đến khi vụ án được đưa ra xử phúc thẩm, nhân vật bí ẩn bỏ “tố cáo sai số thụt nhòm hối uy tín” mới được hé mặt. Đó chính là ông Nguyễn Bá Thanh, Bí thư Thành ủy Đà Nẵng, Ủy viên Trung ương và là Đại biểu Quốc Hội.

Tráo Tr

Trong phiên tòa Phúc Thẩm Tối Cao tại thành phố ĐN ngày 7 tháng 12 năm 2009, thẩm phán được giao xét xử vụ án này có tên là Diêm. Đến phút cuối thì Hội Đồng Xét Xử lại bí mật đưa thành ông Trần Mạnh, chánh tòa phúc thẩm Tòa Án Nhân Dân Tối Cao tại ĐN, mà ngay cả các luật sư cũng không được biết. Ông chủ tọa phiên tòa Trần Mạnh là ai? Theo ông Đỗ Xuân Hiên, nguyên Trưởng ban Kinh tế ĐN, huyện ủy thành phố ĐN, mặt người có liên quan trong vụ án thì “Ông Trần Mạnh, em ruột bà Trần Thị Thủy. Bà Trần Thị Thủy là vợ ông Nguyễn Văn Chi, ông Nguyễn Văn Chi là ủy viên Bộ chính trị, kiêm Trưởng ban Chỉ huy U ban Kiểm tra Trung ương Đảng là bạn thân của ông Nguyễn Bá Thanh”. Vì vậy mà họ tráo tr! Vì vậy mà họ bao

che!

Phiên tòa trái luật

Theo luật số Cù Huy Hà Vũ thì “Trong vụ án này hoàn toàn không có người bị hại, không có bất kỳ một đồng tố cáo hay lời khai nào của người bị hại, không có bất kỳ đồng tố cáo hay lời khai nào của người bị hại, mà theo pháp luật về hình sự của Việt Nam (thì) tội phạm được xác định bởi người bị hại, vậy, nếu không có người bị hại tức là không có tội phạm. Không có tội phạm thì không thể khởi tố bất kỳ ai và sẽ không có một phiên tòa nào xảy ra”. Vậy vậy mà Tòa ĐN và Tòa Án Nhân Dân Tối Cao lại đưa ra xét xử 3 người với tội danh “xâm phạm lợi ích” của một cá nhân mà cá nhân đó thì lại không được xác định. Chánh án Trần Mạnh thời còn tuyên bố là vụ án không cần bị hại và nên có thể xét xử những người được coi là tội phạm. Đây là một hành động bất chấp pháp luật. Trong suốt phiên tòa, chánh án Trần Mạnh lại tìm mọi cách để buộc tội phạm nhân. Việc Kiểm sát Tối cao là cơ quan công quyền thực hành việc khởi tố và truy tố các vụ án. Việc Kiểm sát còn là cơ quan buộc tội những cơ quan này tuyên án vô tội, rồi 5 luật sư bào chữa cho 3 bị cáo cũng tuyên bố vô tội. Chỉ có mình ông chánh án Trần Mạnh là tuyên bố có tội. Chánh án kiêm luôn cả Việc Kiểm sát Tối cao! Phiên tòa này hoàn toàn trái pháp luật và đây là một vi phạm nghiêm trọng Bộ Luật Tố Tụng Hình Sự của chính chế độ.

Tung tác

Trong phiên tòa phúc thẩm, khi những luật sư khác phát biểu thì micro của họ được tăng âm thanh cho tiếng nói vang khắp phòng xử, những đồng khi luật sư Nguyễn Thế Dũng Hà bào chữa cho nhà báo công an Dũng Tiến thì chánh tòa phúc thẩm Trần Mạnh lại ra lệnh tắt đi phần tăng âm của micro của luật sư Nguyễn Thế Dũng Hà. Thật hết nấc nói! Ông chánh án tung tác, coi pháp đình như nhà của mình, muốn làm gì thì làm! Ông chánh án sợ gì? Ông sợ trong phần trình bày của luật sư bào chữa “tố cáo sai sự thật” có thể “hủy tín” của ông Nguyễn Bá Thanh chăng?

Hành động man rợ, bất chấp luật pháp

Ngày 20 tháng 7 năm 2009, hàng ngàn người hiếu kỳ kéo nhau đến pháp đình để nghe tòa luận tội các bị cáo, và để xem các cơ quan báo về pháp luật thực thi công lý đã được chuyển giao kiển một số kiện cho bao giờ xảy ra trong lịch sử tố pháp của VN lần thứ gì: bị cáo Trần Văn

Thanh đến cửa phòng xe buýt công, trên băng ca, ông ta nằm bất động, phổi thở bình thường khí và tay đang đeo chườm syrum.

Dù đã có đến hai bệnh viện xác nhận ông Thanh bị tai biến xuất huyết não, không thể sống khỏe được, Hội đồng xét xử vẫn án chấp định ý hoãn xử sau khi mời Hội đồng giám định y khoa bắt đầu tiến hành giám định sức khỏe của ông Thanh ngay tại phòng xử, xác nhận ông Thanh đúng là đang trong tình trạng có thể phẫu thuật hồi phục tính mạng.

Việc đưa ông Thanh đến pháp đình trong tình trạng không có khả năng nhận thức như vậy đã bị luật sư trong phòng mô tả là không những trái luật hình sự mà còn vi phạm nhân quyền nghiêm trọng. Trong lịch sử xét xử của các nước trên thế giới thì chưa có trường hợp nào mà bị cáo bị lôi ra tòa trong tình trạng bất tỉnh, hôn mê, không biết gì về ta đang xét xử mình, không biết gì về ta đang làm gì mình. Phiên xử này không chỉ vi phạm pháp luật mà còn dã man! Thật tàn nhẫn! Đó là ý đồ thật sự. Ý đồ thật sự hai là làm nhục rã rạc. Hành động này cố gắng cho dân chúng thấy họ quá của việc chế ngự đời, dám tố cáo sai trái, hàm ý đe dọa người dân, đe dọa những người chế ngự tham nhũng. Mục đích để động bao giờ tố cáo tham nhũng nào bị tố cáo tham nhũng thì sẽ bị đưa ra xét xử, bị đưa ra bên rìa của bàn dân thiên hạ. Mời ông thiêu hủy công an và là chánh thanh tra Bộ Công an mà còn bị nhốt vậy, dân khốn rách áo ôm thì sao? Ông chánh án đã làm nhục người và phạm điều 121 của Bộ Luật Hình Sự của chúng ta. Hành vi của chánh án tòa án nhân dân ĐN là vô cùng nghiêm trọng. Ông đã lợi dụng và lạm dụng công quyền vi phạm tòa, công quyền vi phạm phán, người để nhốt người chết của người khác, và chà đạp luật pháp.

Trên lời phê phán của Đài Á Châu Tự Do, luật sư Cù Huy Hà Vũ trích thêm từ: “Việc xét xử thẩm phán Thanh một cách tàn nhẫn là chưa từng thấy trong thế giới ngày nay. Việc Chánh án Tòa Đà Nẵng Nguyễn Văn Quân buộc đưa ông Thanh ra đưa đi xét xử, dù ông đang trong tình trạng hôn mê, có dấu hiệu rõ rệt của một cuộc thanh toán, một cuộc trả thù, một kiểu hành xử theo “luật rừng”, không hợp, không kém...”

Trên đây chỉ là một ví dụ điển hình, trên thực tế các cơ quan và cá nhân thi hành pháp luật có những hành xử không những không nhân đạo mà thậm chí còn vi phạm pháp luật, dùng những hình, áp bức, lăng mạ người khác. Đó là chuyện rất phổ biến ở VN.

Ý nghĩa của vụ án

Dân chúng nghĩ gì về án? Người dân ai cũng hiểu đây là án báo về tham nhũng, bao che cho tham nhũng. Ai cũng cho rằng phiên tòa xét xử công an Trần Văn Thanh nhằm rằng đe dọa người dân, nhằm đe dọa những người chống tham nhũng. Theo luật sư Cù Huy Hà Vũ thì án này “đúng có nên nhằm tiêu diệt tố tụng Thanh” vì ông Thanh “là viên tố tụng chống tham nhũng”. Tố tụng cũng nên biết tố tụng Trần Văn Thanh đã tố tụng “chống đỡ o đũa tra về án tham nhũng liên quan trực tiếp đến ông Nguyễn Bá Thanh lúc đó là chủ tịch UBND thành phố Đà Nẵng và hiện nay là bí thư thành ủy Đà Nẵng”.

Nguyễn Bá Thanh báo tố tham nhũng. Nguyễn Bá Thanh báo tố đã nhận hối lộ của Phạm Minh Thông 4.4 tỷ đồng trong các công trình xây dựng Cầu Sông Hàn và đường Bắc Nam ở ĐN. Ông Đỗ Xuân Hiến, nguyên Trưởng ban Kinh tế và huyện ủy thành phố ĐN cho biết “Nguyễn Bá Thanh lấy đất của dân, mất một mét vuông đất đền bù cho dân có 19.500 đồng/m² trong khi báo thân ông Nguyễn Bá Thanh lấy của chủ nhà thuê đất là 150.000 đồng/m²”. Nếu không nhả vào tham nhũng đất đai thì Nguyễn Bá Thanh xuất thân là một anh chàng nhiếp ảnh tác xã nông nghiệp ở QNĐN leo lên được cái địa vị hiện nay với khối tài sản khổng lồ thì tiền đâu ra? Ông Nguyễn Bá Thanh không những đã không báo xử tội mà còn leo lên chức ủy viên Trung ương đảng, bí thư thành ủy, chủ tịch HĐND kiêm trưởng đoàn đại biểu Quốc hội thành phố ĐN. Thật là hết nói!

Dân chúng ĐN tố cáo những hành vi bất minh, bao che tham nhũng của Nguyễn Bá Thanh những như thế lúc trong đường báo kê như Nguyễn Văn Chi (trưởng ban kiểm tra đường), chủ tịch quận hội Nguyễn Phú Trọng, tổng bí thư Nông Đức Mạnh, ... nay thế lúc báo tham nhũng còn mạnh hơn đã đánh người có lợi những người chống tham nhũng. Các ông Nguyễn Phi Duy Linh, Đường Tiến và Đinh Công Sơn là những người đầu tranh chống tham nhũng thì nay họ đang báo những lúc lúc tham nhũng đó đánh lợi và địa hạ ra tòa. Thật là trớ trêu! Người chống tham nhũng thì báo lợi ra tòa xét xử còn người tham nhũng thì lợi được báo về. Ủy vậy mà đường và nhà nước kêu ca tham nhũng là một quốc nạn và kêu gọi mọi người dân chống tham nhũng.

“Đừng nghe những gì Cộng Sản nói mà hãy nhìn những gì Cộng Sản làm”. Thật quá không sai!

30 tháng 1, 201.

